

Ik ben Issa Roes, ik ben Mark-Marie Huibrecht, welkom bij Mark-Marie en Issa.
Vinden iets, hoeveel sterren geven wij Barbies?
Welkom bij Mark-Marie en Issa.
Wel, we vinden van alles.
En waar gaan we vandaag allemaal dingen over vinden?
Nou, kijk eens wat daar ligt.
Het blad zegt het al.
Thema is Barbies.
Ja, Barbies, maar dus niet de film Barbies.
Dat zullen we zeker ook over hebben, maar gewoon het gegeven Barbies.
En dan gaan we het straks over hebben.
We beginnen natuurlijk met deze week, dan hebben we een suiker oom.
Ja, Hello Fresh.
We hebben natuurlijk ook nog onze etiketten.
De moderne etiketten, en wat was deze week?
Deze week, je hebt beloofd mee te gaan als plus 1 naar een bruiloft.
Tot wanneer kun je dit afzeggen?
Ja.
Er komen heel veel reacties ook weer op.
Grappig.
Straks gaan we het over hebben.
Ehm, mooie week.
Het was mijn week.
Nou ja, ik ben naar Oostenrijk gereden.
Nou, deze week.
Een appeneertje.
Voor de auto-rit heb je drie struiken ergens geplant.
Het is te makkelijk dit.
Het is te makkelijk.
Want jij vliegt maar meer.
Maar goed, hoe was de Oostenrijk?
Nou, Oostenrijk is, ik ben nog nooit...
Nee, dat is niet waar.
Nee, ik ben niet nog nooit in de zomer in Oostenrijk gereden.
Volgens mij als kind wel eens een keer.
Het is toch wel fantastisch in die bergen.
Ja, ja.
Oh, en dat het gewoon groen is.
Ik ben wel eens namelijk op wintersport ook natuurlijk in dat soort landen geweest.
Ik hou niet van skior, by the way.
Maar ik vond het heel mooi.
Heel mooi groen, blauwe lucht.
Toch ook nog af door wit, sneeuw ergens zien.
Frisse lucht.

Ik vond het heel fijn.

Ja.

Want van Kulinaire Oostenrijk is het best ingewikkeld,
omdat het vaak daar varken met varken eroverheen is.

Had je dat ook jouw ervaring?

Nee.

Oh.

Wat had je dan?

Wat had je dan?

Hele andere dingen.

Het was een menukaart.

Ten eerste, maar we zaten in een hotel waar ze echt heel goed kochten.

Oh.

Dus het was een lekker, een soort spa-hotel.

Met allemaal heerlijke behandelingen.

En heel lekker eten.

Oké.

Je kon kiezen elke avond uit een voorgerecht.

Had je drie keuzes, hoofdgerecht drie keuzes.

Ja.

Ze hebben uitgepakt, hoor.

En ik heb nergens vark op varken gezien staan.

En heb je...

Schwein, mit Schwein, mit Schwein eraf.

Oh, was dat het?

Heb je allemaal behandelingen gehad, dus?

Ja.

Pakkingen enzo.

Nee.

Ik heb een heerlijke pedicure gedaan.

Heb ik nog nooit in mijn leven gedaan.

Een voet.

Dus ook nageltjes jokken.

Er zit nu een leuke kleurtje op.

Ik had...

Ik vergel me wel eens een keer verteld, maar dat weet ik niet.

Mijn vader had...

Mijn moeder had een pedicure.

Die had een pedicure?

Ja, die had die overgestorven.

Dus haar pedicure die altijd langs kwam, die kwam aan huis.

Ja, mijn moeder had dat ook.

En die heette...

Dat was mevrouw Mollevanger.

Zo heette die?
Mollevanger.
Mollevanger.
En dus haar man heette Mollevanger.
En die was een leeuwentemmer.
Die heb ik haar niet rekenen in het circus.
Nou, dat vond ik zo romantisch.
En was zij als gast in het circus of werkte zij er ook,
voordat ze pedicure werken?
Ik weet niet of zij daar ook...
Of dat ze daar gewoon als gast was.
Dat weet ik eigenlijk niet, maar hij was zeker een leeuwentemmer, ja.
Ja, dat heeft hij niet verzonnen.
Nee, dat was echt gewoon, dat was zijn beroep.
Maar het lijkt me ook zo moeilijk als je dan met je man thuis komt voor je ouders.
En je zegt dan, wat doe je?
En iemand zegt dan, ik ben een leeuwentemmer.
Want dat hoor je gewoon toch niet heel vaak.
Nee.
Maar goed, dus je was in Oostenrijk.
Dat, en dat was heel fijn.
En ik liep vanmorgen.
Nou, als het ja was vanmorgen, liep ik op straat.
Dat wilde ik nog even tellen en zag ik een speltje liggen.
Zo'n haarspel van een meisje.
Zo'n, zo'n, zo'n figuurtje erop.
En dat je dan denkt, oh ja, dan ga ik zo hem altijd over nadenken van...
Oh, dat is dan een meisje is dat verloren.
En dan het avonds denkt ze, oh, die is mijn lievelingsspeltje.
En toen moest ik weer denken aan dat ik dat van de week...
En die moeder zit overleden, dus het enige wat ze nog heeft van die moeder is slaat.
Dat is een speltje.
Dus het speltje is echt veel erger.
Het is echt verschrikkelijk.
Nou, het is echt verschrikkelijk.
Dat had ik nog niet bedacht.
En die baarder heeft een nieuwe vrouw en dat kan ze helemaal niet meer opzien.
Dus het enige wat ze heeft is dat ze gaat zo'n beslaapkant...
Dat speltje is werkt.
Had ik daar maar meegenomen.
Nee, maar dat deed me denken aan iets dat ik een keer z'n avonds...
Bij de vuilnis zag ik ook zo'n poppetje, maar echt op een vuilniszak zitten.
Dus ik dacht, oh, dat heeft iemand daar neergezet.
Van ja, als je kwijt bent, misschien zou ik alleen nooit bij het vuilnis zetten.

Want het wordt toch een keer opgehaald en dan denk je mensen, ik moet meenemen.
Maar het was heel mooi beeld in het donker.
Dat had ik een foto gemaakt en op Instagram gezet.
En toen reageerde mijn buurvrouw, oh, zij ze.
Oh, dat is echt waar het gescheiden was.
Oh, dat is het popje van mijn dochter.
En toen heeft hij mij te groepen.
Dat je echt denkt, oh, dat had ik beter niet kunnen delen.
Nee, dat heeft gewoon nog een rol gespeeld in de scheiding.
Nee, is waarom?
In de vechtscheiding.
Misschien in de vechtscheiding.
Ja.
Volgens mij zijn ze oké samen.
Hoe was jouw week?
Ja, mijn week was prima.
Ik ben, we zijn gisteren naar de...
Parade.
Parade geweest.
En wij als in IJsanië.
Ja.
En dat vond ik heel erg leuk.
Vond ik heel erg leuk om...
En ik was in de korteste tijd nu twee keer in Utrecht.
Ik dacht, volgens mij was ik in Utrecht.
Met vriendin van mij, met Monica.
En wij hadden...
Nou, we zaten op de tras.
En toen kwam er een man langs.
En die man die gaf mij in de hand.
En hey, en hoe is het met jou?
Maar ik zag wel dat hij uiteindelijk...
Thuisloos was in ieder geval.
En dus op een gegeven moment zei ik zeg,
maar kan ik je ergens meer helpen?
Ja, wat geld, want...
Dus ik pakte zo in mijn...
Ik heb zo'n tas.
En dus ik pakte zo vijf euro.
Zit in vijf euro.
Ik zie je ook nog twintig euro niet.
Ik zei, ja, maar ja.
Ik had voor jou wel honderd euro verwacht, zei hij niet.
Ik zei, ja, maar...

Ik zei, ja, dit vind ik echt vervelend.
Zo werkt het niet.
Ik zei, ik geef je iets uit de groeten van mijn hart.
En zo, en dan is het niet genoeg.
En hij bleef maar staan.
Dus toen zei ik, ik zeg gewoon, ja,
wil je iets eten dan?
Ja.
En we zaten bij de bakkerswinkel.
Dat is heel leuk.
Ja, zeker leuk.
En dus ik liep zo naar binnen.
Ik zeg, heb je iets...
Ja, voor hem.
Hij zegt, ja, dit vindt hij volgens mij wel lekker.
Dat was zo'n heel grote, heel zware kaas.
Ja, kaas broodje.
Oh, maar heel zwaar.
Dus ik gaf er zo in hem.
Dank je wel, toen liep je weg.
Toen zat ik zo.
Ik kwam hier terug, zei hij, maar koffie erbij.
Ik zei, ja, nou ja, vragen maar koffie.
Dus ik weer...
Dus hij...
Nou, dan was die...
Die ding was ik wel een beetje drood.
Dus ik dacht, ja, dat is ook wel lekkerder met koffie, natuurlijk.
Dus...
Had je zelf wel eerder kunnen bedenken?
En misschien de camera om even top te eten.
Dus, nee, toen ze zei...
Ik zei, dus ik ging naar binnen te eten.
Ja, voor koffie.
En toen kreeg ik...
En dus koffie.
En toen liep je eindelijk weg.
En zo, toen ging ik afrekenen.
En toen hadden ze dat niet op de rekening gezet.
Ah.
Maar ik zei, nee, dan moet je wel op de rekening zetten.
Ik zeg daarvan, hier en hier.
En ik...
Ja, dat heb ik gegeven.

Dat doe je echt niet af.
Dan ga ik wel afrekenen.
Dus heb ik afrekenend.
Maar ik vind het altijd zo raar als mensen dan het niet genoeg vinden.
En dan...
Ja, dat vind ik altijd pijnlijker.
Pijnlijker geheel.
Maar je had net zo goed die 20 euro kunnen geven.
Dat kwam het een beetje opnieuw.
Ja, dat kwam het een beetje opnieuw.
Maar ik vind het fijn om iemand iets te geven...
Waar hij meteen iets aan heeft.
Ja.
Dat ik denk...
Maar Utrecht vind ik wel een leuke stad.
En wij waren...
Dus gisteren ook op de parade...
De parade staat daar.
Het is wel heel kleinere en dicht op elkaar.
Want Den Haag staat de parade altijd het mooiste.
Dat staat heel breed.
Ja, supermooi.
Maar in Utrecht was het wel heel gezellig.
We hebben hele mooie voorstellingen gezien.
Hele mooie voorstellingen.
Ja.
Ontroerende voorstellingen.
Grappige.
Ja, met geweld.
Dat was een hele mooie voorstelling.
Daar moet je zeker ook naar toe gaan.
En Siegfried en Roy hebben we gezien.
Het was ook heel erg leuk.
En de voorstelling van Sander Mallers.
Van alles ook leuk.
Ook leuk.
Dus genoeg te zien.
Genoeg te zien.
Er zijn er veel meer dingen die leuk zijn.
En Siegfried en Roy was leuk.
Want ik had er een podcast over gehoord.
Dus ik ken heel het verhaal van die twee.
Kennen jullie Siegfried en Roy?
Nee.

Dat zijn...

In Las Vegas waren dat twee van die illusionisten.

Ja, maar dan met...

Echtbaar.

En echtbaar ook.

Ze waren samen.

En ze hadden van de hele grote tijgers en zo.

Dan deden ze allemaal dingen mee met het publiek erbij.

En die waren een soort van los, bijna.

Ja.

Dat is niets tussen het publiek en die hier.

Die...

Aan een heel klein lijntje.

Die hebben die zo over het toneel.

En er was geen hek tussen het publiek en tussen die tijgers.

Dat was eigenlijk absurd.

Absurd.

Dat zou ik nu niet meer kunnen.

Maar goed.

Dat was toen...

Dat deden ze zo.

Ik las laatst.

In een heel andere verhaal.

Ja.

Nog steeds niet eens uitgezocht.

Nou, we zijn niet achter gekomen.

Waarom wij gapen?

Oh, en ik ga veel?

Nou, en niemand weet waarom.

Is dat je verhaal?

Nou, ja, dat is niet mijn hele verhaal.

Ik had er net al een heel verhaal.

Maar wel, dat vind ik een wonderlijk iets.

Was dat suurstof tekort?

Is dat helemaal niet waar?

Nee, dat is helemaal niet waar.

Dan dacht ik ook altijd dat we nog onzin, volgens mij.

Ja.

Ah, oké.

Dus ze weten...

Er zijn er heel veel dingen.

Want iedereen denkt altijd dat de medezetenschap is heel ver.

En de medezetenschap is ook echt wel...

Die hebben heel veel al uitgevonden, weet je wel.

Van hoe het komt te verbloeden enzo.
Maar gapen weten ze gewoon niet.
Hebben ze er nog steeds niet achter.
Zoals ze ook niet erachter zijn, hoe nou precies naar kozen werkt.
Die ze je toedienen?
Ja.
Daar doen ze maar wat mee.
Dan gokken ze zo'n beetje en dan denken ze...
Nou, dit leert de ervaring dat het zo ongeveer werkt.
Als ik dat instop, dan zijn ze zo lang onder zel.
Maar dat weten ze niet helemaal precies.
Dat is een soort...
Ik ga het uitzoeken.
Dat ga je uitzoeken.
Ja, dat vind ik wel.
Ik ben heel benieuwd.
Naar kozen.
Of dat klopt.
Ja, dan heb ik misschien wat meer tijd voor nodig.
Maar kom maar op terug.
En ik heb heel goed nieuws.
De e-corner is terug.
Ik heb een e-corner in de tuin.
En die heb ik één keer gezien, dus heel lang geleden.
Dat was zij dus met mijn andere podcastpartner.
Vriendin.
Maar nu is hij dus terug.
En ik stond zo in de keuken, zo naar de tuin te kijken.
En toen zag ik hem ineens zo schieten bij mijn boom.
En toen pakte ik mijn telefoon.
En toen denk ik, ga ik filmen.
En toen...
Maar doe het enthousiasme.
Heb ik...
Heb ik...
Zie je het begin ervan?
En dan zie je het aarecht.
Dus toen ben ik...
Ik denk, ik doe mijn enthousiasme te dichterbij gestaan.
Dan heb ik de camera zo gedaan.
Je ziet hem dus zien.
Wat ik dacht, nou heb ik hem.
En ik had iedereen ook zien dat hij echt bestaat.
Ja, want dat vind je zo...

Lachen.
E-corner.
Ja, lachen.
Ik hoor heel veel mensen daar over praten.
Ja, dus het is een rode...
Een rode...
E-corner.
Is er ook een blauw strikje?
Nee, nee, nee.
Oké.
Nee, maar het is echt...
Het is superleuk.
Want nu zit heel de verwachting in die tuin.
Hij kan komen.
Ja.
Maar goed, hij is een jaar niet geweest.
Hij is nu...
Hij is er dus weer.
Dus daar ben ik hartstikke blij mee.
Ah, leuk.
Ja.
Waarom ben je er dan aan?
Barbie.
Barbie.
Ja, de Barbies.
Heb je wat met Barbies?
Zeker.
We hadden dus vroeger heel veel Barbies.
Want mijn zus speelde er mee en ik consequent...
En ik kreeg de ken, Barbipop en kreeg al zin, een keer voor je verjaardag, met Sint-Claas.
En wij hadden een camper, zo'n oranje, had jij ook een barbie?
Ik ken de camper, ja zeker.
Had jij die ook die camper?
Mijn zus had allemaal barbies en dus ik heb echt...
Hoeveel ouder is jouw zus?
10 jaar.
Oh.
Nee, maar die had toch nog heel...
Oh, die had toch nog heel...
Even alles stoppen.
Die had de allereerste barbie nog, want die was heel...
Nou, dan vraag ik me af.
Nou, ze stuurde een foto.
Want ik had gevraagd, heb je het nog?

Die barbies.

Ja.

En ze stuurde zijn foto en er was één van die barbies, dan ga ik door jouw verhaal heen, maar dat komt dan zo wel weer op het rug.

Maar één barbie had rood haar.

Rood haar?

Ja, rood haar.

Sproeten?

Ja.

Ik kan het nog eens zeggen.

Rood haar, mensen.

Het sproeten?

Ja.

En er was ook een jongetje.

Je had ook zo'n sproetje, die was kleiner.

Ja, het is zo.

Maar die bestaan allemaal niet meer.

Die soorten.

Officieel bestaan ze dus eigenlijk nog wel.

Want ze heeft ook een achternaam he, barbie.

Moet je het zo gaan weer?

Robert.

Robert.

Ze heet eigenlijk Barbara Millicent he?

Ja.

Barbara Millicent Robert.

En die end heeft allemaal zus en broers.

Dus ze heeft Kelly, Shelley, Chelsea, Christina, Anastasia, Skipper en een tweeling, maar die tweeling is uit de handen gehad.

Er waren totie en tot.

Ja, maar volgens mij die jongen, die is volgens mij ook niet meer.

Dat is tot.

Dat was een broer.

Ja, een tweelingbroer.

Dus ze hadden totie en tot.

En totie en tot zijn uit de handen gehad.

En Ken, die had achternaam Carson.

Oh.

Ken?

Ik weet het niet.

Ja, want die achternaam van barbie, die was volgens mij omdat het bedrijf waar die vrouw verwerkte, dat was die naam of zoiets.

Ja.

Dus dat is op zich heel grappig, want de ouders van barbie, die heette George and Margaret

Rollins Roberts.

Ik wist helemaal niet dat daar een hele familie was dat die barbie echt zo'n heel gezinsleven had.

Nee, dus ik ook niet hoor.

Nee.

En wij hadden ook de Cher barbie.

Als in de zangeres.

Ja, de zangeres, mijn vader had die meegebracht uit Amerika.

Wow.

Ja.

En we hadden echt wel heel snel al de haren vanaf gekeerd, want die hadden heel lang haar.

Ja, dat was natuurlijk, er was te verleidelijk om daar een keer op een middag als we zin hadden gewoon af te knippen jaar.

Want jullie dachten, het groeit wel weer aan.

Nee, nee.

Ja, dat is top.

Want dat was natuurlijk wat Cherpap, de Cherpap maakte.

En toen was het gewoon een jaar, dat was gewoon een vrouw met een heel slecht kapsel.

Ah.

Dat was wel jammer, ja.

Maar je speelde jullie veel met de barbys?

Ja.

Jullie?

Ja, ik, in mijn eentje.

In je eentje?

Ja.

Afzielig, hè?

Nee, maar je had wel geen idee.

Kan ik nog een zieke muziekje onder?

Nee, ik speelde in mijn eentje met de barbys, het liefst.

Oh.

Ja.

En wat speelde je dan?

Hele romantische verhalen tussen Barbie en Ken.

Oké.

En dan die rode, dat was een beetje een soort, de foute vrouw, dat je echt denkt, waar kwam dat allemaal vandaag bij mij?

Ja.

En dat was een foute vrouw?

Dat was een beetje een foute vrouw, of het was een ex, of het was iemand die hun uit elkaar wilde krijgen, dat soort dingen speelde ik allemaal.

En dan waren die twee...

Hij was 23.

Dat was vier.

Dat klinkt een beetje.

Nee, maar echt wel een beetje in m'n hoofd, ik had wel een soort fantasieën, en dan ging ik ze aankleden en we hadden ook een poppenhuis, en dat dacht ik, het was best een groot poppenhuis, niet van Barbie.

Oh, niet van Barbie.

Maar gewoon een poppenhuis.

Ik dacht, nou, dan konden ze best een beetje...

Over het warst.

Als je dat een beetje ver wegzette, dan kon ik zo dat het voor me zien dat het was dan een huis en dan zitten zij hier.

Ja, ik had hele verhalen met barbys.

Ja.

Ik vond, en dat vind ik nog steeds, ik heb ze al heel lang niet meer gezien, maar ik vond het vroeg altijd heel erg fascinerend hoe die kleding, hoe je dat kon kopen, want dat was in een soort, waar ze nou zeg maar om bij het spekje in doen.

Ja, in de plastic.

In plastic, en dan was het helemaal zo uitgestanzeld, en dan had je sowieso een jurkplat, en dan het schoenenplat, en dan een jas, en dan weet ik van wat, en dan, dat hing in verneune boes, heet dat, en Tilburg was een...

Verneune boes?

Kun je dat of niet?

Het is een soort vaag, denk ik.

Ja, er was een speelgedenken verneune boes, en daar hing het zo, als papieren, dikke kartolenkarten, aan een haakje, en dan kon je zo doorheen.

Kijk welke je wilde hebben.

Dat vond ik echt fascinerend, dat was zo mooi verpakt en...

Maar zij schijnt meer dan een miljoen schoenen te hebben.

Ongelooflijk, ja.

Dat is toch eigenlijk ongelooflijk, ja, het zijn natuurlijk schoentjes, maar toch.

Ja, het is ook niet echt, hè, dus...

Weet je wat de duurste Barbie ooit is?

Heb jij het vast opgezocht?

Welke is...

Heb jij dan gevonden?

Hoe duur was die jouw?

Met een diamante kessie en een ring, 302.000 dollar.

500.

Ja.

Ik heb het afgerond.

Dat beneden.

Nee, sorry.

Dit vind ik nou, bijvoorbeeld, altijd een beetje verneukratief, want dat doen ze ook van, dit is de allerduurste trouwjurk ooit, en dan is die trouwjurk eens dan 3 miljoen, maar die zit dan helemaal bezicht met diamanten.

Ja.

Dat is het.

Dat is het en als het duur, dan is het niet zo zeer dat die jurk dan heel duur is, want als je...

Nee.

Dus het is hier ook, die heeft gewoon een heel duur collier om...

En een ring.

En een ring.

Ja, en daar mis die Barbie zo duur.

Ja.

Dus dat vind ik altijd een beetje eigenaardig, zeg maar.

Ja.

En Ken, die kwam in, dat vind ik ook wel leuk, hij kwam in 1961 in het leven van Barbie, en had een hele goede relatie tot van tijdens de dag 2004.

Ja.

Toen zijn ze uit elkaar gegaan, dat leuke dag, ja.

En toen ging Barbie een beetje hollen en snollen, en met Bleen, dat was een australische boordig.

Oh.

En daar heeft ze een tijdje meer gedaan, en toen is het op een gegeven moment, is dat weer fout gegaan, want jij is australisch, ja, dat is ook de afstand.

Hij is moeilijk.

Hij surft er weer vandoor.

En toen zijn Ken en Barbie in op, ook weer op valentijn, zei hij dat ze in het 11e jaar bij elkaar gekomen.

Ah.

En nog steeds samen.

Ik weet niet waar die hele precise dat, wie dat dan verzint, zeg maar.

Er wordt iemand, en het wordt gewoon gebaat.

Wat?

Ja.

Ja, want er zijn bijna net echt de mensen zo, hè.

Ja.

Terwijl het zijn twee poppen.

En in die 65 was Pajama Party Barbie uitgekomen, en die had een pyjama natuurlijk, en dus er maar ook een weegschaal, en een boek met dietideeën.

Oh, wat erg.

Ja.

En één van die dietideeën was Don't Eat, dat was één van de ideeën.

Dat was heel goed bij Barbie.

En het laatste verdweende weegschaal weer uit het pakket, maar dat de heetboek is altijd gebleven.

Nou.

Ja.

Wat is daar?

Want je weet niet wat Barbie had, maar wat zij bijvoorbeeld heel goed zou kunnen eten.

Oh, dat zou echt een goed idee zijn geweest.

Als Barbie gewoon een doos kom stellen.

Een Hello Fresh idee.

Oh, dat was echt top geweest.

Ja.

Laten we het daar even over hebben.

We hebben ons bruggetje hoor.

We worden weer terug naar Barbie, want ik wil nog wel terug.

Ja.

Nou ja, Hello Fresh, ze helpen jou natuurlijk gewoon met, ja, iedereen weet wat het is, het is een doos die kan je elke week bestellen.

Je kan je kiezen of hoeveel dagen je het wil die week en je kan precies de recepten kiezen die jij wil en dan komt de doos op een tijd dat jou uitkomt, brengen ze die doos en dan weet je van de hele week heb je dan recepten die je heel makkelijk zelf kan maken thuis met vers producten.

Ja.

En wat ook leuk is, bijvoorbeeld nu in de zomervakantie, is het misschien wel gezellig dat je zegt, hey kom wat vrienden eten, dan kan je ook nog lekker op tijd dat invullen en dan heb je weer voor heel veel, met vrienden of familie, ik ben lekker groot geporties aangeven.

Als je weet, God donder komt dan te Thea en die vindt het altijd lekker als je iets meer past staat en zo, want de houdt ze even aan en of juist, die is juist vegan.

Vegetarisch.

Nou, vegetarisch, want vegetarisch, ik heb een zus die vegetarisch is je niet en dan vind ik altijd best echt gewikkeld, dan denk ik ja, ik kan toch niet meer.

Ja.

Wat maak je dan eigenlijk?

Wat is je eerste gedachte bij vegetarisch?

Pasta.

Ja.

Pasta.

Dat ik genees laat komen en die hebben een heel goede oberzinschotel, ja, het is wel heel erg lekker, maar die vind ik lekker om erbij te doen bij iets met vlees, niet dat volwaardige. Ik weet niet hoe het is om helemaal alleen maar dat te eten.

Nee, maar dat weten ze bij Hello Fresh wel.

Ja.

Ze kunnen hele goede vecht thuismaattijden maken.

Maar daarom is het zo fijn en je kan natuurlijk elke keer gewoon hetzelfde kiezen, dus krijg je alle goede vitamine en zo krijg je allemaal binnen, daar houden ze ook rekening mee.

En als je op vakantie gaat, of onverwassen met je ding, dat is hier niet goed, ik ga toch nog weg, dan zetten ze het ook even stop, dan kan je me gewoon even poseeren.

Precies.

Dus dat is echt super makkelijk allemaal eraan.

En wat fijn is dat er nu een actiekode is, daar hou ik van actiekodus en als je Hello

Isa in doet bij de bestelling, dan krijg je tot 85 euro kortje op die eerste vier boxen.

Dat zegt veel.

Ja.

En die actie is voor nu en later?

Ja.

Maar ook voor ouderen, dat maakt helemaal niks uit.

Als je langer dan een jaar geleden je lidmaatschappen hebt opgezegd, dan kan je ook weer gewoon opnieuw beginnen met deze code.

Hello Isa.

En ja, ik weet niet, maar de grootste paprika geitenkaas, Plataart, die is heel lekker.

Ja?

Ja.

Heel goed.

Dus ik zou zeggen veel plezier met de box.

Ja, dus Barbie, die heeft dan lekker gegeten, maar er is ook een Barbie café in Taiwan.

2013, helemaal roze met glitters.

Ik weet niet hoe.

Dat was sowieso al een kind uit Taiwan.

Ja?

Ja, het lijkt me interessant.

Ja, het lijkt me leuk om mijn kind toe te gaan.

Maar goed, wij speelden dus ook met mijn twee zussen en mijn oudste zes schilden natuurlijk met mij drie jaar, of vier jaar, drie jaar en dus die was wel net al de Barbies ontgroeid, zeg maar.

En we hadden zo'n toilettas, en je heet dat, zo'n beautycover, daar zaten alle kleding in enzo.

En je was altijd één van die schoenen kwijt.

Oh, is dat zo?

Ja.

Daar hadden ze wel iets op kunnen vinden.

Ja, dat wilden ze natuurlijk niet te vinden, want dan ging je anders goed kopen.

Maar dat was wel een irritant iets, ja.

En beyonds gingen ze altijd wel ook zwemmen en zo in het water, en ze werden wel echt en de hond schouderen er mee rond, dus het was wel, ja, ze waren bij ons wel...

Weet je hoe het werkt?

Taki?

Taki?

Taki?

Nou, is dat Taki?

Taki is van...

Wat weten ze?

Taki is toch die hond van... ja.

Jippie Janneke.

Oh, Jippie Janneke, ja?

Dat is Taki.

Oh, dat weet ik niet.

Taki.

Ja, Taki.

En Ken en Barbie waren eigenlijk poer en zus.

Ja, dat is ook niet zo netjes, hè.

Wee!

En daar kwamen ze achter in één vaalentijdsdag, en toen gingen ze even uit elkaar.

Ja, toen dachten ze later de achterhouds.

Ja, het is al, we hebben het allemaal al lang, we hebben tot tiggen gedaan met elkaar.

We hebben ook geen Italië, dus dat maakt het uit eigenlijk.

Maar, ja, wat die Ken was vernoemd na de zoon van die Ruth Kendall heet te zijn, geloof ik.

De zoon is alweer overleden.

Die had uitgevonden, Ruth Handler, en Barbie was na haar dochter, dus eigenlijk waarna de poer en zus.

Ja.

Ik moet eerlijk zeggen, ik vond het superleuk speelgoed.

Ik ook.

En er is nu in Leidsterdam een tentoonstelling.

Echt waar.

Ja.

Ik denk alleen nog deze maand, misschien, maar dat weet ik niet.

Dat heet De Nieuwe Kleren van de Koningin, dat zijn Barbies aangekleed met afval.

Dus opnieuw kleding gemaakt met afval, dat is niet dat ze de oude bananen omgerooien.

Succes ermee.

Maar ze heeft kleertjes gemaakt van afval.

Ik ben benieuwd.

Ja, van tweedehand kledingen heeft ze eigenlijk.

Nee, van spullen ook.

Echt van afval, dus blikjes, whatever.

Van blikjes?

Ja, dat is toch leuk.

Dan gaat het maar eens bekijken.

In Leidsterdam?

Ja.

Duits liekschipper heeft dat gemaakt.

Nou ja, wat grappig.

Ja, ik ben heel benieuwd.

Maar goed, hoeveel sterren geef jij de Barbie?

Nou, ik ben nog één ding zeggen over Barbie, voordat ik sterren geef.

Wat ik zo grappig vond, dat ze al die beroepen op een gegeven moment, dat zij daar een soort voorloper in waren om mannelijke beroepen meer naar vrouwen te trekken.

Dus echt een Barbie ging voor president, Barbie ging voor astronaut, al dat soort poppen.

Ja.

Dat was een blik dol.

Hadden ze natuurlijk ook.

Oh, daar had ik nog een leuke foto van.

Kijk nou, 1968.

Christy is één van de eerste zwarte poppen.

Dat is Christy.

Ja, goed hè.

Grappig hè.

Ja.

Maar sterren.

Dus in mannenbroepen, wij deden vroeger altijd heel veel radioprogramma's maken zelf thuis.

Ja.

Dan gingen we elkaar interviewen en zo.

En dan was dat het vaste thema.

Een vrouw die was een vrachtwagenfeer.

Nou, daar hoor je niet vaker.

Je bent dus vrachtwagenfeer.

Oh.

Ja, ik ben vrachtwagenfeer.

Nou ja.

Hoe is dat tussen alle mannen?

Elke keer.

Het gaat er.

Maar ook als je daar terug hoort, dat je denkt, er was ook eentje die was dan dokter geworden en dat vonden we eigenlijk al een trim te ver.

Zeiden we van, ja, u bent dus dokter, maar hoe, dus je geeft een pleeg, nee, ik ben geen pleegster.

Je kon er daar even niet bij.

Ik kon er bijna niet bij.

Dat dat een vrouw dokter zou zijn.

Een vrouw dokter.

Dat zal waarschijnlijk nooit gebeuren.

Dat is wel veel gebeurd in jouw leven, zeg.

Ja, dan is het echt zo dat je denkt, nou gekker moet het er niet worden als een vrouw dokter.

Nee, dat is echt.

Ja, hè.

Maar dat was het vaste thema.

Als ik nou die programma was, dan is dat het.

Nou ja.

En ik vind het wat ik wel goed vind, dat ze op een gegeven moment ook andere lichaamstypes gingen maken.

Dus kleiner, wat molliger, maar ook in een rolstoel.

In een rolstoel, ja.

Met een protezenbeen.

Oh.

Is ook een Barbie.

Vertiligo.

Ja, de vlekkerig, dan mag ik dat zo zeggen, de huidaandoening.

Ja.

Downsyndrom.

Ja, precies.

Ja, ik vind het wel goed.

Ik vind het wel goed.

Ik ben ook benieuwd of die dan heel veel verkocht werden.

Ik zag een filmpje daarvan, dat moeders en heel blij waren, zo nou herkent mijn kind zich zelf van meer.

Ja, dat is natuurlijk superfijn.

Dat snap ik.

Dat is heel goed.

Ja, dat is hartstikke fijn.

Ja.

Ik zeg.

Sterren.

Sterren.

Want heeft het ook bijgedragen aan de manier waarop jij met je lichaam bezig bent?

Ik dacht ook naar relaties kijkte, omdat ik vertelde over...

Oh, nee, met die rode haar.

Dat je mensen met rood haar dan denkt, oh, dat is dan wel de...

Dus de gemeente.

Ja.

Nee.

Die Barbies zijn natuurlijk allemaal wel heel dun, lange, dune benen.

Ja, en daar ging het over.

Dus voor die tijd hadden alle babies, daar begint ook de film mee, Barbie, alle kinderen hadden gewoon babies als pop.

Dus al die pop waren babies en toen die Ruth Hender, die Ruth Hender, die hadden ineens uitgevonden.

In zo'n volwassen vrouw.

Gewoon een volwassen vrouw, dus iets in de toekomst, dus niet...

Ja.

Je gaat met de babypops willen.

Ja.

Nee, dus is de antwoord met jou?

Nou, ik...

Ik lijkt me niet.

Nee, je lijkt me ook niet.

Nou ja, het is natuurlijk wel zo, als je homo bent en...

Met jou?

Ja.

En heel de tijd waar het voorgeschieden is dat Ken en Barbies samen zijn, dat dat eigenlijk de ideale wereld is en zo, dat doet wel iets met, denk ik, met kinderen.

Daar hebben ze nog niks mee gedaan, denk ik, twee man.

Nou ja, dan kun je zelf spelen.

Dat hoeft Ken niet te zeggen.

Dat hoeft Ken niet te zeggen.

Hij heeft toch steeds niet gezegd dat hij homo is.

Dat kan je zelf dus verkiezen natuurlijk.

Nee, hij zit met Barbie.

Geloof je niet?

Nee, Ken.

Ja, dan duw je melkjes tegen een andere man en dan...

Wille je elke maar weg?

Nou ja, dat is echt...

Zelfs naar die rol je wilde.

Zelfs naar die rol je wilde.

Met alle respecten en ik vind het prima als je zo bent.

Prima.

Maar ik ben niet zo'n zet Ken dan.

En dan kruimt hij weer bij je...

Die zit hij weer met Barbie.

Ja.

Ik geef Barbies.

Ik geef Barbies.

Ja, ze hebben ze nog steeds niet gezegd.

Nee, niks meer gelijk.

Ze zijn zo ver, maar dat...

Gewoon die Gember, geen kwestie, vind ik ook dat ze er ook wat mee moeten.

Gewoon homo Ken.

Nou...

Barbie.

Ja, ik vind Barbies gewoon heel erg leuk.

Ik zou niet weten wat er mee is.

Ik ga lekker vijfsteren.

Oh, een beetje Down-Einde, maar oké.

Het enige waarvoor ik dus een stel uitvallen is dat het inderdaad wel heel stereotypisch.

En dat ze daar ook wel laat aan zijn begonnen om dat te veranderen.

Dat was in mijn leven...

In mijn speeleven, zeg maar.
Jawel, daar hebben we helemaal gewoon niet mee gekregen.
In 68 was de eerste soorten pop.
Toen was ik één.
Toen was ik één.
Ik heb die popen nooit gezien.
Ik ook was één of zo.
Toen was je drie.
Ik doe, ik doe.
Waarom kreeg je nou zo hard te lachen?
Ik doe toch vier, één, twee.
Dat mag.
Ja.
Nou, heel goed.
Nou, heel goed.
Daar gaan we nu door naar de privé.
Door een Barbie.
Ja, maar ik snap dit dus helemaal niet, moet je eerlijk zeggen.
Wat snap je niet?
De hele privé is bijna Barbie.
De eerste...
Klap.
Nou ja, ik vind het zo raar dat je dan...
Dat als je een privé bent, dat je een film die al...
Ik weet niet hoe lang oud is.
Dat je daar iets van...
26 pagina's aan besteedt.
Ja, is pittig.
Terwijl...
Ja, ik denk dat even het zand tegoeds naar die film is geweest.
En ik ben benieuwd de volgende week...
...het 26 pagina's over op en heim gegaan.
Ja, precies.
Dat zal wel niet, denk ik.
Nee, dat denk ik ook niet.
Dat denk ik ook niet.
Ik ook niet vervolg.
Dat doe ik me zwaar geld te pinzen zetten.
Dat even uit daar niet zoveel tijd aan besteedt.
Maar ik vond dit dus te veel.
Dus dat heb ik helemaal overgeslagen.
Dus hij is uit.
Dus je hebt niks te melden.
Nee.

Want hij bestaat natuurlijk uit meer.
Want Jan Uwejt heeft natuurlijk ook weer...
Die had natuurlijk lekker door blijven werken.
En die heeft...
Die heeft nu...
Doet hij een soort...
Heeft hij op zijn pagina Showtime...
...heeft hij een soort nieuwe layout.
Zie je dat?
Dan heb je uitgekeken.
Kroegdeed, team en hard.
Dat is een soort...
Oh, een nieuwe viereenblokje.
Een nieuwe blokje.
Een nieuwe fonds.
En hij had een heel...
Vond ik wel fascinerend natuurlijk over 40 jaar geleden.
Oh ja, dat is altijd leuk.
Ja.
40 jaar geleden was Willi Dobben.
Dat gaat hier natuurlijk geen bel rinkelen.
Willi Dobben.
Nee.
Ah, Willi Dobben.
Dat was bij ons altijd...
Als er gewoon iets vanuit de rij moest worden gepresenteerd.
Want er was iets met...
Toch iets met...
Willi Dobben.
Showtrap, dat was Willi Dobben.
Willi was er altijd.
Willi Dobben was een beetje showachtige presentatrice, zeg maar.
Gedegen.
Barbiepop achter de vrouw, was het wel.
Avalle letgen?
Ja.
Wow.
Willi.
En in 1983 vertelde de toen 39-jarige Willi Dobben exclusief dat ze jaren gebukken ging
onder een wanidee.
Oh.
Ja.
De...
Ja.

De trots presentatrice had veel last gehad van onder meer slaapeloze nachten bij de gedachte dat ze op een vervelende manier oud zou worden.

Oh.

Op een vervelende manier.

Op een hele nare manier oud zou worden ging.

Hadden ze het nog uitleggen?

Het gevecht tegen de ouderdoom werd een obsessie.

Oh.

Maar die nare gedachte verdwenen als sneeuw voor de zon toen ze de zappen van kevier begon te drinken.

Ik denk dat dit echt product placement avallé letgen was, dat dit al een soort reclame achter iets was.

Denk je?

Ja.

Het is een wondermiddel uit de koukasses.

Wij noemen het hier in Nederland het jochtig plantje.

Mensen in de koukasses bereiken gemiddeld het leven dat ze 100 jaar...

Nou, gemiddeld het leven dat ze 100 jaar...

Dat is gewoon helemaal niet waar.

Dat kan helemaal niet.

Nee.

Maar goed.

Ziekte als tuberculose, kennen ze dat niet.

Ik drink het nu vier weken en voel me al jaren jonger.

Ik heb geen slaapeloze nachten meer en zie de toekomst nu veel zonderer tegemoet.

Ik sta nu zo positief in het leven dat ik er zelf aan denk om moeder te worden.

Nou, in 1939 moet je dat doen blijven drinken.

Dat was lang geleden al een wens voor mij, maar door mijn wijn ideeën over ouder worden heb ik die wens langer tijd geparkeerd.

Maar het kan nog.

Dus wie weet ben ik binnenkort ook nog zwanger, joe!

En dat...

Haha.

Dat klinkt bijna, want als er achter een fiets zit weer iemand dan joe!

Dat is ook goed voor mij.

En dat allemaal door de positieve krachten van kevier.

Ja.

Een raar verhaal.

En het was ook 40 jaar geleden, Kees Brusse vond na de scheiding van zijn tweede echtgenoot de Marlou bij Liz Nooyink een schouder om op uiteen huilen.

Dat was dus jammer.

Dan denk ik altijd dat hij al begon met huilen.

Voordat die scheiding helemaal ontsloss.

Dat was helemaal rond.

Dat denk ik ook.

Dan moet je Liz eens bellen.

Ja, ik dacht vroeger, maar dat heb ik al heel honderd keer gezegd, maar toch wil ik dat nog wel eens vertellen.

Ik dacht altijd dat ze Liz Nooyink heette.

Oh.

Maar ze heette Liz Nooyink.

Maar ik had haar dus in mijn telefoon onder de N.

Dus oh, Liz Nooyink.

Ja, ik ja.

Nee, dat klopt niet.

Nee.

Het is een leuke vrouw.

Heel leuke vrouw.

Ik heb met haar gespeeld.

Wat?

Vrouwvleugel.

Nee, bouwjes.

En dan nam ik altijd mijn barbys mee.

Dat was 23.

Klopt dus wel weer gezellig.

Maar wat had je met haar gedaan?

Vrouwvleugel.

Vrouwvleugel, ja.

En er staat een groot artikel in over koning Boudwijn in België.

En die reageerde met ijzeren hand, zeggen ze hier.

Jarenlang ging ik volgens de Keertje vrilolde schoonjes paola.

Ja, die Boudwijn, daar was de koning voorkoning Albert nu in België.

Ja.

En die was heel erg geloven.

Zij waren een soort...

Ik heb het laatst nog met haar geloven gezien.

Zij waren een soort filiaal van de paus, van het vaticaan.

Ja, hij heeft ook, wat ik echt belachelijk vind, maar goed,

ja, in België vindt het dan allemaal prima.

Hij heeft één dag zijn koningsschap opgegeven, omdat hij heeft afstand gegaan van de troon voor één dag.

En waarom?

Want hij wilde geen wet tekenen die abortus toe zou laten.

Dus toen zei hij, nou dan ga ik één dag treed ik af, dan gaat hij wetten door en dan treed ik weer aan.

Ja, dat vind ik echt, dat vind ik zo erg.

Wanneer is dat gebeurd?

Ja.

Dat had hem erbij?

Ja.

Hij is heel lang geleden.

Ik weet het niet.

Ik weet het niet.

Ik weet het niet.

Ik weet het niet.

Ik weet het niet.

Ik weet het niet.

Ik weet het niet.

Ik weet het niet.

Maar wat bizar is.

Ja, bizar, hè?

Dat dat kan.

Dat dat kan en dat je dat als land ook accepteert.

Ja.

Hier zou wij denken, ja, dat kan niet.

Ja, daar ben ik benieuwd naar.

Ja, dat is waar.

Ja.

Hier wordt ook wel veel vergroeidelijk.

Ja.

En daar staat een groot stuk van Jan Uriot.

Ja hoor, hij heeft een groot stukje gegeven.

Henkrol.

24 kilo lichter kan ik dan haar weer aan.

Echt?

Ja.

24 kilo lichter geworden.

Kijken?

Nou, hier, voor zijn camper, ziet hij er wel slank aan.

Ja, dat ziet het wel.

Nou, je ziet ook wel een beetje zijn gezicht.

Een beetje.

Maar soms zie je dat niet altijd heel erg in iemand's gezicht.

Dan denk je.

Oh, maar vaak is hij juist in het gezicht.

Gaat het eerst, gaat het een beetje trekken waar?

Maar had hij dan toch niet zo'n dikke kop?

Nou, maar hij gaat in ieder geval weer terug de politieken.

Maar ik denk dan altijd, afgetraind, blijft, dreigt hem de politieken.

Dat is Jan Uriot.

Maar hij gaat dan nu bij Wiberen van Haga.

Maar dat is een heel rare, een beetje soort PVV-achtige partij.

Dus ik snap nooit zo goed wat zijn echte ambities, ja, zijn ambities in ieder geval in Haga.

Maar ik snap zijn kleur überhaupt niet zo.

Nee.

Ik weet ook niet wat hij nou vindt en wat hij niet vindt.

Dus hij RBB is weg of zo?

Nee, hij doet hij dus nou in Duit, in Spanje of zo.

Maar dat is een enorm complex en hij is ook niet de eigenaar daarvan.

En er hebben 65 bunkeloos, dus er zijn enorm dingen aan.

Oh, jeetje.

Dus hij gaat een keer, hij gaat heel tijd op en neer, met het vliegtuig denk ik, na Spanje op en neer om daar...

Op het bomenplaats.

Zal er wel een bos hier op doen.

Ontstaan.

Ja.

Ook wel gezellig voor als je daar in zo'n huizen zit.

Ja.

Je hebt een beetje groen.

Dat is heerlijk natuurlijk.

Dus ik vind het eigenaar dat hij nou weer terug...

Ik denk gewoon, blijf nou lekker waar je bent en ben daar gelukkig mee.

Dat zal er zeker mee zijn.

Die staat altijd buiten.

Die ziet altijd uit.

Die zegt altijd uit.

73.

En dan wil je nog de politiek in.

Maar hij is dus vijf jaar ouder dan Marianne uit B&B voor liefde.

Dat is wel echt niet te geloven.

Wow.

Als je dat zo zegt.

Ja, hè.

Ja, dat is niet aardig, maar zij ziet er wel ouder uit.

Je hebt het mij laten zeggen.

Nee, jij denkt top.

En door.

We gaan naar de moderne etiquette.

Ja, je hebt dus beloofd mee te gaan als een plus one naar een bruinlof.

Dat was wel grappig, want zo veel mensen zeiden wat is een plus one.

Ja, had ik uitgelegd nog even.

Ja, vond je duidelijk?

Vond je niet duidelijk?

Ik vond het wel een goed filmpje ook.

Kwaliteitief ook.
Ik denk daar moet jij meer mee doen.
Ik wil altijd zo heel graag.
Ik denk altijd bij mezelf.
Dan ga ik een hele korte cursus doen hoe ik filmpjes kan monteren enzo.
En dan denk ik elke keer, o ja, dan ga ik doen.
O ja, dan ga ik doen.
Ik ga het nu doen.
Hoef je ook geen cursus doen.
Ik leg het je wel een keer uit.
Het is vrij simpel.
O, oké.
Iedereen vindt het heel illaar.
Je wordt uitgelachen.
Ja, dat hebben we ook.
Laten we een beetje maar bij de naam doen.
Het wordt gewoon keihard uitgelachen.
Ja, dat is wel graag.
Op mijn plek gezet.
Daar hou ik zo van.
Daar hou ik zo van.
Dus we gaan op mijn plek gezet worden.
Ik wil op mijn plek gezet worden.
Ik wil een ander graag op zijn plek zetten.
En dan vinden mensen die er zelf zo tegen willen komen.
Hoe zoveel wil je jezelf tegenkomen?
Ik kijk in de spiegel zou ik zeggen.
Ja.
Maar goed, de plus-one had je uitgelegd.
Hoe hebben we nu nog een keer te doen?
Die bent gewoon meegevraagd.
Je wordt meegevraagd.
Iemand die zegt, ik heb een huwelijk en zou je het leuk vinden om mee te gaan.
Ja, eigenlijk was iedereen daar best wel stellig in.
Wat ik wel terecht vind ook.
Je kan niet zo maar opzeggen.
O nee, maar als je dat bij mij zou doen.
Ja, bij jou weet ik helemaal niet.
Maar je moet dan meteen zeggen, dat heb ik geen zin in.
Prima.
Dat kan natuurlijk.
Dan hoeft ik het me niet.
Maar als je tegen mij jaapt, dan zet ik dat ik ga mee.
En je gaat dan een dag of twee dagen van te voeren zeggen.

Nee, ik ben moe.
Want dat vind ik ook altijd.
Heb ik nog nooit in mijn leven gezegd.
Dat is afgezet omdat ik moe ben.
Maar er zijn mensen die zeggen, het zit een scheet dwars en ik ben moe.
Ik kom toch maar niet vanavond en zo.
Daar kan ik helemaal niet meer omgaan.
Ik weet het.
Ik weet het.
Maar heel veel mensen waren daar dus eigenlijk heel stellig in.
Behalve als je in de drie maanden van tevoren weet.
Natuurlijk kan je het nog afzetten.
Of als je bein eraf ligt ofzo.
Dat snapt iedereen.
Natuurlijk.
Of er is iets anders ergens gebeurd.
Dat is allemaal prima.
Waarom zou je ineens nee zeggen.
Het geeft iets aan denk ik over de vriendschap.
Dat je meteen dan denkt, haar raakt dat ook nooit meer vragen.
Dat denk ik ook.
Dat denk ik ook.
Als je te laat komt, denk ik altijd ja.
Dat zegt dus eigenlijk meer over hoe je de ander ziet dan dat jij altijd te laat komt.
Nee niet jij, maar men.
Want jij bent helemaal niet te laat.
Maar ik bedoel van daar.
Ja.
Dus hoe ver zou jij vooraf afzetten?
Zo in zo'n geval.
Dat moet je heel snel afzetten.
Maar er is dus blijkbaar een reden.
En dat zijn waarschijnlijk hele of slechte redenen.
Dus heel vervelend.
Want dan kan je beter denken.
Dat zijn slechte redenen.
Maar ik moet gewoon meegaan.
Het kan meevallen.
Het kan, wat je zegt, als het moe is.
Dat slaat natuurlijk helemaal nergens op.
Een huwelijk, dat zeiden ook heel veel mensen.
Daar worden natuurlijk de covers, worden betaald vooraf.
Dat kan je zeggen.
Je is zo'n getrut.

Nou, dat vind ik onaardig naar mensen toe die zo'n huwelijk helemaal organiseren.
Dat zeiden ook een aantal mensen.
Ik heb die rekening wel eens moeten betalen dat mensen niet kwamen.
Ja, dat is natuurlijk vervelend.
En jij?
Nee, ik vind gewoon...
Ja, je zag het wel duidelijk.
Ik zou het natuurlijk nooit ja zeggen.
Omdat ik zo'n groot feest is.
Nee, jij zou hem niet meegaan.
Als plus-one, als je niet eens echt iedereen in het goed kent of zo.
Zou ik het helemaal eng doen?
Nee, en dat plus-one bestaat ook volgens mij niet zo extreem meer bij ons.
Dan inderdaad, in Amerika is het wel veel groter, heb ik het idee.
Nou, ik ben een beetje gaan nadenken.
Dacht ik, eigenlijk ken ik het zelf niet heel goed.
Als een plus-one.
Oh, ik wel.
Ja?
Als je gewoon een feest hebt.
En bijvoorbeeld een creams in buitenland.
Dus het is weg.
En je denkt gewoon, ik heb geen zin om alleen toe te gaan.
Vind je het leuk om daarmee naartoe te gaan?
Ja, dat is eigenlijk al.
Dat is al een plus-one.
Ja, dat is waar.
Ja, dat is een beetje een officiële titel misschien.
Maar dat is het wel.
Ja.
Dus als je dan ja tegen mij zegt.
Ja, dan kom ik gewoon met de politie voor je deur staan.
Dan stap je gewoon in.
Ja, nee, maar dan...
Ja, dan gaan we gewoon...
Dat maakt je dan ook niet meer uit dat iemand eigenlijk geen zin is.
Nee, maar ik ben geen rukkuut.
Dat gaat gewoon mee.
Nee, dan heb je maar geen zin.
Ja, je maakt je maar zin.
We hoeven er altijd.
Maar dan moet je maar gewoon even jezelf overheen zetten.
Want het is voor mij meer dat ik vind het fijn om op zo'n feest gewoon een vluchthoefeltje te hebben.

Waar ik altijd in het toekom.
Als ik denk, eh...
Ja, want dat is het toekomst.
Wat het is.
Ja, dat wil je.
Ja.
Je wilt gewoon uit je even niet weten.
Iemand waar je kan denken.
Iemand veel oprecht.
Dat is op aankomst voor je bidden.
Voor je vecht.
Pas als je iemand hebt.
Met je lachen, met je kind.
Dan kun je zeggen.
Ik heb een vriend.
Dat wordt weg.
Ik ken ze ook niet.
Dat is van Toon Hermans.
Zet dat je hoort?
Toon Hermans.
En Toon Hermans is een beetje...
Ik vind het zelf een beetje een...
Ja.
Mijn vader was een doel.
Ja, mijn moeder hond.
Doel, op die man.
Mijn moeder hond.
Mijn moeder hond.
Oh.
Ja.
Ja.
Ja, dus eigenlijk is het heel duidelijk.
Hier zijn weinig...
Ik heb ook geen hele goeie verhaal over.
Goed over Toon Hermans zelf.
Oh, ik dacht ook.
Had je ook geen meer?
Mijn vader en jammer.
Nee, zeker niet.
Nee, dat is waar.
Hele dubbele verhalen.
Ja.
Maar dat is vaak, he?
Met komiken.

Haha.

Haha.

Haha.

Jezus echt.

Gewoon dat wordt gewoon even zo.

Ja.

Een sneer.

Je hoeft het niet aan te nemen.

Isa, sneer.

Geet sneer.

Kleine sneer.

Ja.

Aan partner.

Nou ja.

We zijn eruit.

Je kan het niet afstegen.

Nee.

Gewoon je afstegen.

Ik heb geen zin.

Maak maar zin.

Maak maar zin.

Je moet je ander niet teleur.

Je zult zien dat je daarna denkt, oh, beleid ik niet op af.

Nee, wat ga je gaan met je telefoon?

Dat maakt helemaal niet uit.

Als je maar meegaat bij binnenkomst en weggaan en dingen, dan is de hartstikke fijn.

Het vluchtheuveltje zijn van iemand heel belangrijk.

Ja.

Oké, dan zijn we daar weer uit.

Tot...

Tot de volgende.

Tot de volgende.

Hallo, lieve podcastgasten.

Ik ben Julius Jaspers.

In mijn podcast neem ik jullie mee naar mijn favoriete plek in huis.

De voorraadkast.

Iedere week haal ik er één product uit en zal jullie daar in een paar minuten tijd alles over vertellen.

Zoek in je favoriete podcastapp naar Julius' voorraadkast.

Kast met een K.

Want uit een kast met een C kun je niet eten.